

Στους κρίνους βλέπεις
τὸν Κανεφούσα' μαλλιά
ἀσπροχιονάτα.

Τοῦ Ἰούνη μπόρες'
δαστᾶς στοὺς καταρράχτες;
ὦ, ὦραϊο μου ἀάστρο!

Ἡλῖος ποὺ καίει
στὸν πόντο σ' ἔχει σπρώξει,
ρέμια Μογκάμι.

Στὸ δρόμο ἄρρωστος...
σὲ μαραμμένους κάμπους
τὰ ὄνειρα πλέουν.

Κι ἂν εἶναι μίσχοι
λεπτοί; μόνο ἄς τοὺς κρατῶ,
Γιοσίνο στ' ἀνθία!

Εὐύνα, ὦ, ξύπνα!
συντροφιά μου σὲ θέλω
κοιμισμένο ψυχάρι!

Τραγούδα, κοῦχε,
τραγούδα, πέτα, πέτα!!
Πολυάσχολε.

Θέρους φεγγάρι:
γύρω ἀπ' τὸ νερὸ γυρνῶ
ἔλη τῇ νύχτα...

Τῆς φτώχειας παιδί:
κινᾶ ν' ἀλέση ρύζι...
δὲς τὸ φεγγάρι!

Ἐκεῖ ποὺ ὁ κοῦκος
πάει κι ἐξαφανίζεται:
νησὶ μονάχο.

Νέφη κάποτε
τοὺς ἄντρες ἀναπαύουν
ἀπ' τὸ φεγγάρι!

Ἀγριόχοιρους
μ' ἄλλα μαζι... τὰ φυσᾷ
ἢ καταιγίδα!

Ὅλη τῇ μέρα.
Δὲ χόρτασε τραγούδι
ὁ κορυδαλλός!

Στὸν χειρόστοπο:
ἄλλα ἀπομονωμένα'
τραγουδᾷ κορυδαλλός.

Φωνὴ τζιτζικισό,
κυριεύει τοὺς θορύβους;
ἀπ' τὸ καθούκι.

Ὅδ' ἓνας σκοῦφος
κάτω ἀπ' τὴν κρύα μπόρα;
πλάτς, πλάτς! γιὰ σκέψου...

Ἡ Πρωτοχρονιά:
σκέφτεσαι' στὴ μοναξιά'
χειμῶνα ὄση.

Στὸν ὁρόμο πλάι
μολόχες π' ἀνθοῦν - τ' ἄτι
τίς κατατρώει.

ΤΕΡΕΖΑ ΣΙΝΙΓΑΛΙΑ

Ἐρωτες

1

Εἶχες κι ἐσὺ
ὄλους τοὺς
θανάτους σου
Κοῦρε!
Ἦραϊε Κοῦρε!
Κι ἐγὼ ἀνάγλυφα
τοὺς ἀποκαλύπτω
στὴν ἀπρόσπτη
συνάντησή.

2

Μετὰ
ἀγαποῦσες ἐμένα
στὸ χορὸ
τῶν σημείων
τοῦ κρύσταλλου-
πολύκωχες
αἰσθήσεις
παλμοί!

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ τῆς Τερέζας Σινιγάλια ἔχουν
ῥηθαι πρόσφατα ἀπ' τὰ ΟΣΤΡΑΚΑ